

til Statskassens Løv er henført til at støtte disse Kommissioner, thi dersom de ved Krigsministerens tidligere Indblander blev høje vækkende i deres Opførelse, vilde det påføre Statskassen et meget betydeligt Tab, idet vi da vilde se vore Foderheste komme ind i en saadan Tilstand, at de ikke kunde bruges til øieblikkelig Tjeneste; de vilde da meget tidligere blive kassable, og Remonteringen vilde da kræve meget betydeligere Summer, end nu er Tilfældet. Naar det ærede Medlem mente, at Thinget staar anderledes overfor denne Sag end Ministeren, skal jeg villig indrømme, at dette er Tilfældet, men jeg tror ikke, at Thinget er i Stand til at kunne bedømme denne Sag saa godt som Ministeren. Thinget har for det Første kun et enkelt Tilfælde foreliggende, medens Ministeren har en Samling af Tilfælde liggende for sig. Han skal veie det ene Forhold overfor det andet, og dernæst har Ministeren Oplysninger om Forhold, som jeg tror, Thinget mangler.

H. Hansen: Ja, det kan kun glæde mig, at Ministeren giver mig Medhold i Afsejlig af, hvad jeg har anført; men, naar han bemærkede, at der vel kun var forløbet 14 Dage imellem, at Overmonstringskommissionen havde fundet alle disse Feil ved Hesten, og at den Kommission, der modtog den, ikke fandt, at de vare tilfede, og Ministeren nu gaar ud fra, at den pågældende Mand vidste, at Overmonstringskommissionen vilde komme tilfede, og at han kunde have begyndt meget tidligere at forbedre Hesten, skal jeg bemærke, at de Feil, som Overmonstringskommissionen fandt, maaske virkelig have været tilfede, da den synede Hesten. Om Foderværet var begyndt aldrig saa tidlig, maaske Vedkommende have bedømt den Tilstand, hvori Hesten var den Dag, da Overmonstringskommissionen modtog den, og jeg påstaar, at havde den havt alle de Feil, kunde den ikke være kommen i en saadan Tilstand 14 Dage efter, da Monstringskommissionen modtog den og fandt, at den kunde sættes til 20 Rd. højere Værdi. Feilen hidrører vel at mærke fra en Sygdom, den havde havt i lang Tid; Ministeren gaar ud fra, at Hesten ikke havde

denne Sygdom; men hvad skulde Manden gjøre, naar han strax søger Dyrlægen, og denne giver Attest for, at Hesten har Sygdommen? Ministeren anfører, at Hesten var bleven afhentet af en Anden, men det forandrer ikke den mindste Smule; skulde det gjøre en Forandring, maatte enhver Mand sende sin Dyrlæge for at afhente en Hest, thi vi have mange Landmænd, som ikke ere saaledes inde i Dyrlægevidenskaben, at de strax kunne se selv, hvilke Feil en Hest har. Naar man ikke selv afhenter en saadan Hest, maaske man have den Tillid til Kommissionen, at alle de Feil, Hesten har, ere anførte på Stamlisten, og naar Ministeren mener, at det vilde føre til stor Skade for Statskassen at imødekomme Andrægendet, saa tror jeg, at dersom man afviser Andrægendet, vil det blive til større Skade for Statskassen; thi saa vil enhver, der vil have Foderheste, søge dem, der have de fleste Feil på Stamlisten, og ikke de gode Heste.

Ordføreren: Ja, Manden kunde jo rigtig nok selv have hentet sin Hest; saa var han strax bleven opmærksom paa, at den havde Feil. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Vælgfreds (Sagd) talte i saa høje Toner, at jeg paa Udvalgets Vegne ikke kan lade staa uimodfagt, hvad han fremkom med. Han sagde, at her foreligger en Retskrænkelse. Hvis dette havde været Tilfældet, vilde det have været uforsvarligt af Udvalget, om det ikke havde taget sig af denne Sag. Hvori bestaar da denne Retskrænkelse? Den bestaar i, at de tidligere Østersforpagtere komme og sige: Vi have opfyldt § 10 i den gamle Kontrakt; men at Finantsministeren paa sin Side hertil siger: Jeg har ladet dette Spørgsmaal undersøge, og I have ikke gjort Noget, som giver Eder Krav efter Kontraktens § 10. Maa jeg nu spørge, om det er en Retskrænkelse? Det ærede Medlem siger, at det er soleklart, at Forpagterne have Fordring paa 100,000 Rd. Er det saa, kunne de jo trostlig gaa Retsveien; men jeg tror ikke, at det er soleklart, og jeg er overbevist om, at hvis Ministeren var kommen til Thinget og havde begjært en Bevilling paa 100,000 Rd. paa